

Hur hålls järnen i elden och bollarna i luften?

– Hur kulturproducenten överlever som frilansare på fria fältet

Katarina Pada

EXAMENSARBETE	
Arcada	
Utbildningsprogram:	Kulturproducentkap
Identifikationsnummer:	5346
Författare:	Katarina Pada
Arbetets namn:	Hur hålls järnen i elden och bollarna i luften? – Hur kulturproducenten överlever som frilansare på fria fältet
Handledare (Arcada):	Liisa Tolonen
Uppdragsgivare:	–
<p>Sammandrag:</p> <p>Syftet med detta arbete är att undersöka hur en frilansande kulturproducent arbetar på det fria fältet, och hur man kan tackla en vardag som ofta består av flera parallella projekt och produktioner samtidigt. Efter en hel del egen erfarenhet på det fria fältet och iakttagelser av producentkollegors arbete inom branschen, kändes det viktigt att belysa helheten och dess strukturer. Målet är att diskutera hur bär man sig åt för att bäst klara av tidshanteringen, den ekonomiska pressen och tidtabellen, utan att produktionerna misslyckas.</p> <p>För att få svar på dessa frågor har jag gjort en kvalitativ undersökning genom anonyma intervjuer med tre stycken kulturproducenter, som alla är aktiva inom det fria fältet. Intervjumaterialet stöds av facklitteratur, utredningar och guider som tangerar det fria fältet och frilansande. Genom intervjuerna har jag strävat efter att få en helhetsbild av nuläget på fria fältet, och hur enskilda producenter hanterar flera produktioner samtidigt.</p> <p>Resultaten av undersökningen visar att kulturproducentens roll på fria fältet är utmanande och kräver såväl praktisk erfarenhet som kunskap om branschen. I diskussionen presenteras metoder och verktyg som är nyttiga behärska för att klara sig i yrkesrollen. De viktigaste nyckelorden för framgång är tidshantering, passion och helhetsuppfattning av såväl branschen som de olika rollerna inom en produktion. Att samla på sig erfarenheter från olika typer av produktioner är också viktigt för att uppnå framgång. Arbetet visar även att det finns knappt med information och utredning om kulturproducentens situation på fria fältet.</p>	
Nyckelord:	Frilansare, kulturproducent, fria fältet, multitasking
Sidantal:	29
Språk:	Svenska
Datum för godkännande:	21.12.2016

DEGREE THESIS	
Arcada	
Degree Programme:	Arts and Cultural Management
Identification number:	5346
Author:	Katarina Pada
Title:	How to keep going when the going gets tough – How to survive as a cultural producer in the free field
Supervisor (Arcada):	Liisa Tolonen
Commissioned by:	–
<p>Abstract:</p> <p>The goal of this thesis is to research how a freelance cultural manager is working within the cultural free field, and how to manage a daily routine with several simultaneous productions and projects. After some experience of my own from working in the free field, and observing colleague producers' work within the field, it felt important to shed light on the big picture and its structures. The goal is to discuss how to deal with time management, the financial pressure and scheduling, without failing any productions.</p> <p>In order to answer these questions, I have conducted a qualitative study interviewing three anonymous cultural producers, who are working within the free field. The interview material is supported by academic literature, studies and guide books dealing with the free field and freelancing. With these interviews I have strived to get a comprehensive picture of the free field, and how individual producers manage multiple productions at the same time.</p> <p>The results of this study show that the cultural producer's role in the free field is challenging and requires both practical experience as well as knowledge about the field. The discussion part presents methods and tools that are beneficial to master in order to make it as a producer. The most important key words for success are time management, passion and a comprehensive picture of both the industry and the different roles within a production. Gathering experiences from different types of productions is also essential for succeeding. The thesis also shows that information and studies of cultural producer's circumstances on the free field are scarce.</p>	
Keywords:	Freelancer, cultural manager, free field, multitasking
Number of pages:	29
Language:	Swedish
Date of acceptance:	21.12.2016

OPINNÄYTE	
Arcada	
Koulutusohjelma:	Kulttuurituotanto
Tunnistenumero:	5346
Tekijä:	Katarina Pada
Työn nimi:	Kuinka pitää rauta kuumana ja pallot ilmassa – Miten kulttuurituottaja selviää freelancerina vapaalla kentällä
Työn ohjaaja (Arcada):	Liisa Tolonen
Toimeksiantaja:	–
<p>Tiivistelmä: Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on tutkia freelance-kulttuurituottajan työtä vapaalla kentällä, ja miten voi selvittää lukuisten samanaikaisten tuotantojen ja projektien koostuvasta arjesta. Omien tuotantokokemusteni perusteella ja tarkkailtuani tuottajakolleegoja työssään vapaalla kentällä, tuntui tärkeältä valaista kokonaisuutta ja sen rakenteita. Päämääränä on pohtia miten tuottaja voi suoriutua parhaiten ajanhallinnan, taloudellisen paineen ja aikatauluttamisen kanssa, epäonnistumatta tuotannoissaan.</p> <p>Saadakseni vastauksia näihin kysymyksiin olen tehnyt kvalitatiivisen tutkimuksen haastattelun kolmea, vapaalla kentällä toimivaa kulttuurituottajaa. Haastattelumateriaalin tukena olen käyttänyt tietokirjallisuutta, selvityksiä ja oppaita jotka käsittelevät vapaata kenttää ja freelancerina työskentelyä. Haastatteluissa olen pyrkinyt saamaan kokonaiskuvan vapaan kentän tämänhetkisestä tilanteesta, ja käsityksen siitä miten yksittäiset tuottajat hallinnoivat montaa produktiota samanaikaisesti.</p> <p>Tutkimuksen tulokset vahvistavat sen, että kulttuurituottajan rooli vapaalla kentällä on haastava ja edellyttää sekä käytännön kokemusta, että tuntemusta alasta. Pohdintakappaleessa esitellään hyödyllisiä menetelmiä ja työkaluja ammattiroolissa pärjäämiseen. Tärkeimmät avainsanat onnistumiseen ovat ajanhallinta, intohimo ja kyky hahmottaa sekä alan että yksittäisen tuotannon kokonaiskuvan eri rooleineen. Työkokemus monesta erityyppisestä tuotannosta on myös tärkeää menestymisen kannalta. Opinnäyte osoittaa myös, että tietoa tai selvityksiä kulttuurituottajan olosuhteista vapaalla kentällä ei juuri ole.</p>	
Avainsanat:	Freelancer, kulttuurituottaja, vapaa kenttä, multitaskaus
Sivumäärä:	29
Kieli:	Ruotsi
Hyväksymispäivämäärä:	21.12.2016

INNEHÅLL

1	INLEDNING.....	8
1.1	Bakgrund	9
1.2	Målsättning och syfte.....	9
1.3	Problemformulering och avgränsning	9
1.4	Metod och material	10
1.5	Termer och begrepp	11
2	FRILANSPRODUCENTSKAP INOM DET FRIA FÄLTET	13
2.1	Arbetsmarknaden	14
2.2	Vägen till frilansproducent	16
2.3	Passion för kultur.....	17
2.4	Utmaningar och hotbilder	17
3	INTERVJUER.....	19
4	RESULTAT OCH DISKUSSION.....	23
4.1	Kulturproducenten på det fria fältet	23
4.2	Analys och slutsatser.....	25
	KÄLLOR.....	25
	BILAGOR.....	29
	Bilaga 1. Intervjufrågorna på finska	

FIGURER

- Figur 1.** En kulturproducents kalender under en hektisk produktionsvecka s. 10
- Figur 2.** Det fria fältets aktörer s. 12
- Figur 3.** En anonym, subjektiv beskrivning av det fria teaterfältet i form av en varningsetikett s. 14
- Figur 4.** Lönerrekommendation för kulturproducenter 1.4.2016–31.3.2017 s. 15
- Figur 5.** SWOT-analys över frilansarbete på det fria fältet s. 18

"Be so good they can't ignore you"

Steve Martin

"Anybody who is in freelance work, especially artistically, knows that it comes with all the insecurity and the ups and downs. It's a really frightening life."

Alessandro Nivola

1 INLEDNING

Sedan begynnelsen av min studietid har jag växt in i ett ideal, som omfamnar en vardag fylld av så många jobb, projekt och produktioner som möjligt. Ur egna erfarenheter växte intresset fram att ägna examensarbetet åt detta ämne. En nyckelfråga som ofta kommer upp, är förmågan att säga nej – varför är det så svårt, eller nästintill omöjligt? Som freelancer uppfattas det som att ett nej inte är godtagbart, delvis för att det ska gå ihop rent ekonomiskt men också för att man upplevs som kräsen i val av arbete.

Dagens melodi är att ha kalendern så fullspäckad som möjligt, och har man inte välsignats med ett heltidsjobb får man helt enkelt se till att pussla ihop tillräckligt många bitar för att fylla dagens arbetstimmar, gärna i överkant, så man åtminstone inte uppfattas som en latmask. Den ekonomiska aspekten är sedan en annan femma.

Det må ligga i vår nordiska kultur, att arbete är högt prioriterat och ser bra ut på cv:n. Själv kan jag uppleva att det är skamligt att arbeta lugnt och sansat, det är snabba resultat och enorma prestationer som gäller om man vill klättra på karriärstegen och få nya arbetstillfällen. Varje snedsteg och misstag förminskar dig som person och svartmålar ditt rykte i branschen.

En stor del av mina branschkollegor befinner sig i en liknande vardag, och jag började undra hur de bär sig åt, rent praktiskt, för att klara av det hela. Var dras gränserna för producentrollen, till hur mycket skall man verkligen räcka till? Kunde man lära sig att jonglera med många produktioner parallellt, eller är det medfödda egenskaper? Jag är intresserad av hur vardagen ser ut för mina artfränder, hur de hamnat där och varför de väljer att stanna kvar. Samtidigt är det en undersökning i mig själv och hur jag kunde ta lärdom av andras sätt att tackla sina utmaningar.

1.1 Bakgrund

Jag har under min egen studietid sakta men säkert skjutits in på fria fältets olika områden, mycket tack vare skolans nära kontakt till arbetslivet genom såväl alumner som praktikplatser. Jag upplever att tröskeln till fria fältet är låg för unga och aspirerande kulturproducentstuderande, dels för att arbete och ansvarsuppgifter delas frikostigt, dels för att unga förmågor går enklare med på att arbeta med liten ersättning eller t.o.m. helt oavlönat. Det är garanterat lärorikt, på gott och ont, och ger goda grunder till det kommande arbetslivet efter studierna. Mina erfarenheter från det fria fältet började från teaterfältet genom praktikperioderna, och väldigt fort insåg jag vikten av att prestera så mycket som möjligt och så felfritt som möjligt, för att uppnå ett gott rykte i de små kretsarna. Efter några festivaler både som praktikant, volontär och underbetald arrangör har jag fått en nära inblick i hur branschen fungerar. Redan i ett tidigt skede iakttog jag överbelastade producenter, både frilansare och sådana med längre arbetskontrakt, och beundrade och förundrades över hur de bär sig åt.

1.2 Målsättning och syfte

Kulturproduentskap inom det fria fältet är krävande och innebär oftast multitaskande och jonglerande av många simultana produktioner. Att parallellt fungera som producent, informatör, chaufför, sufflör, barnvakt, tekniker... Det kräver en hel del planering för att hålla allt i rullning utan att själv gå under. Syftet med arbetet är att utreda hur man kan gå till väga för att klara av en dylik vardag, och vilka saker som bör tas i beaktande. Förhoppningsvis kan arbetet även fungera som en ögonöppnare och som ett stöd för andra kulturproducenter på fria fältet, eller för blivande sådana.

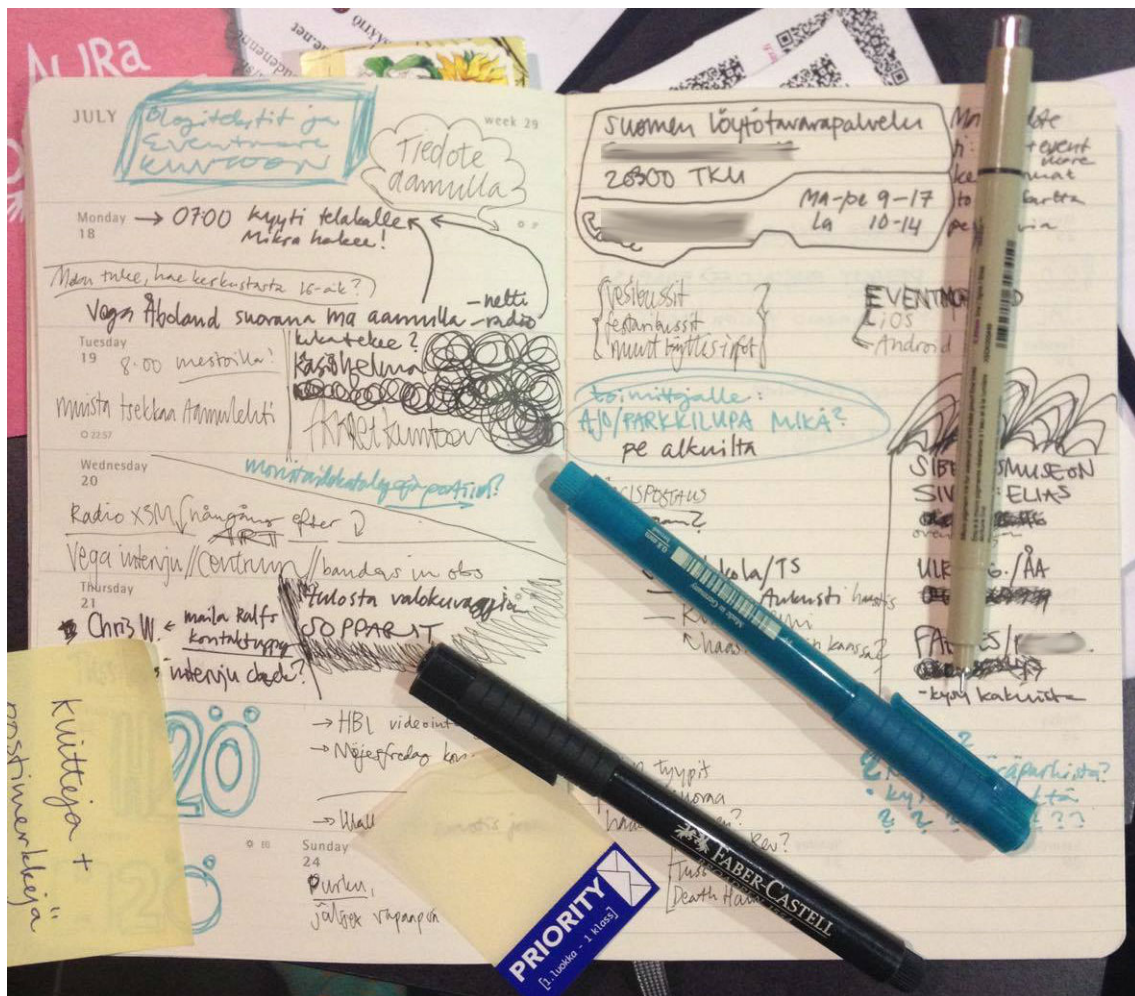
1.3 Problemformulering och avgränsning

Jag har valt att avgränsa undersökningen till kulturproducenter som arbetar inom olika konstgrenar på det fria fältet. Personerna jag intervjuat för denna undersökning är främst verksamma i huvudstadsregionen och Åboland. Jag har valt att undersöka det fria kulturfältet eftersom frilansandet är vanligare där, och för att jag själv är intresserad av fältets strukturer i och med mina egna arbetserfarenheter därifrån. Även om det givetvis

finns frilansare också utanför det fria fältet, är det en lägre tröskel för unga och nya producenter att ta sig in på fria fältet.

1.4 Metod och material

Metoden jag använder i detta arbete är kvalitativ undersökning. Arbetets kärna utgörs av personliga intervjuer och diskussion kring dem. Jag har använt mig av en empirisk studie av mina egna erfarenheter inom branschen, och detta fungerar som jämförelse till resultaten jag fått genom intervjuerna.

Figur 1. En kulturproducents personliga kalender under en hektisk produktionsvecka. (Pada, 2016)

Jag har genomfört den kvalitativa undersökningen genom tre personliga intervjuer och samtal. Valet av intervjuobjekten baserades på de utvaldas brokiga erfarenhet inom olika konstgrenar, samt att jag själv upplever dem som väldigt kompetenta inom sina varierande ansvarsområden, vilket enligt mig är ett bra utgångsläge för att få svar på forskningsfrågan. De intervjuade är dels utbildade kulturproducenter, dels självlärda inom yrket. De intervjuade arbetar till stor del inom olika arbetsgrupper och/eller med obestämda arbetskontrakt på det fria fältet.

Som material i teoridelen har jag använt mig av artiklar och elektroniska publikationer, utredningar om dagsläget på fältet, guider och facklitteratur. Även andras examensarbeten som tangerar ämnet har fungerat som stöd och inspiration, likaså aktuella bloggtexter, tidskriftsartiklar och nyhetsreportage om branschen.

Det finns en del elektroniskt publicerade utredningar om konstbranschens fria fält, t.ex. *Vapaaan kentän jäljillä* (Oinaala & Ruokolainen 2013), *for free* (Kokkonen, Loppi & Karjalainen 2002) och *Förbättring av betingelserna för professionella grupper på det fria konstfältet* (Undervisnings- och kulturministeriet 2011), men alla dessa fokuserar sig i första hand på konstnärerna inom fältet. I Undervisnings- och kulturministeriets utredning tas kulturproducenter på fria fältet ändå upp till viss del, men yrkesgruppen är inte i huvudfokus.

1.5 Termer och begrepp

Multitasking

Multitasking innebär att utföra flera saker samtidigt. (Merriam-Webster 2016) Begreppet härstammar från datakunskapen, och avser ursprungligen en dators utförande av flera program samtidigt (Encyclopædia Britannica 1998).

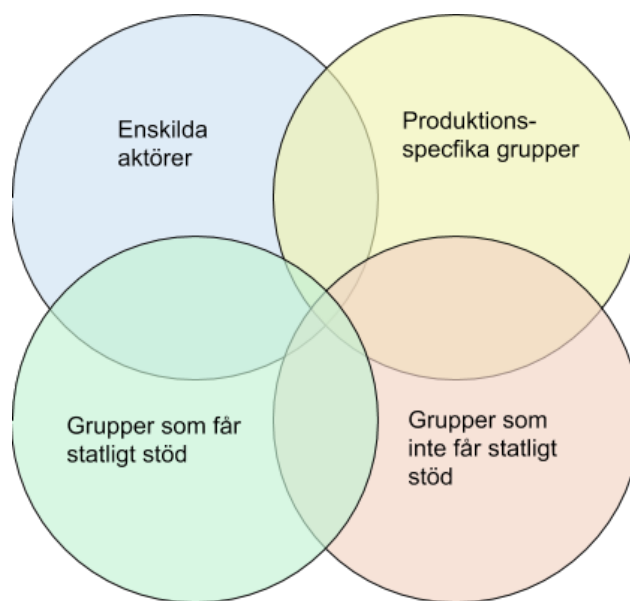
Frilansare

Med frilansare avses en person som inte har en enda huvudinkomstkälla, utan hen har en kombination av olika uppdragsgivare eller olika anställningar med frilansskattkort (Oinaala & Ruokolainen 2013, s. 12). Det engelska låneordet freelancer är populärt

bland journalister, fotografer, grafiker och många andra yrkesgrupper, men kräver alltid en yrkestitel efter sig – en person kan knappast vara enbart frilansare, vilket bara betyder ett sätt att organisera sitt arbete (Torppa 2013 s. 12). Man talar ofta om frilansare i samband med kortare arbetsuppdrag. Att arbeta som frilansare avgör inte om det är fråga om ett arbetsförhållande eller företagande, utan frilansarbete kan göras som både och. (Keikkatyöläisen sosiaaliturvaopas 2010 s. 9).

Fria fältet

Det finns många olika sätt att definiera kulturbranschens fria fält. Den enklaste definitionen torde vara de aktörer och grupper som inte erhåller statsunderstöd för sin verksamhet. Till dessa kan räknas aktörer som får verksamhetsunderstöd från Centret för konstfrämjande, etablerade grupper som inte får dylikt understöd, produktions-specifika arbetsgrupper och enskilda konstnärer (Oinaala & Ruokolainen, 2013, s. 8–9).

Figur 2. Det fria fältets aktörer. (Oinaala & Ruokolainen 2013 s. 9)

Tredje sektorn

Tredje sektorn avgränsas som enklast till området mellan marknaderna, offentliga sektorn och hemhushållen. Hit räknas föreningar, stiftelser, andelslag och ideella företag samt övriga frivilliga sammanslutningar (Ruusuvirta & Saukkonen 2015 s. 354–355).

VOS-teater

Med VOS-teater eller VOS-dansteater menas teatrar och dansteatrar som åtnjuter statsbidrag i enlighet med teater- och orkesterlagen (730/1992) och lagen om undervisnings- och kulturverksamhet (1705/2009) (Oinaala & Ruokolainen 2013, s. 12).

Statligt understöd baserat på prövning

Statligt understöd baserat på prövning är ett verksamhetsunderstöd som delas ut av fält-specifika kommissioner som lyder under Centret för konstfrämjande (tidigare Central-kommissionen för konst) (Oinaala & Ruokolainen 2013, s. 12).

2 FRILANSPRODUCENTSKAP INOM DET FRIA FÄLTET

Varför är man frilansare, och varför på det fria fältet? Kanske det är enda alternativet, kanske ser bra ut eller krävs på CV:n, kanske det är ett nödvändigt ont för att klättra högre upp på karriärstegen, eller har man valt en sådan konstgren inom branschen var det inte finns andra alternativ?

Frilansande kulturproducenter är (teoretiskt sett) ingalunda tvungna att välja mellan det fria och ”icke-fria” fältet, utan kan och arbetar också ofta parallellt inom båda områden. Det fria fältet kan kännas mer lockande, med tanke på friheterna det för med sig, och för vissa väger det mer än att förtjäna stora pengar. För andra kan den institutionerade verksamheten med fastare arvoden te sig intressantare, men slutligen handlar det mycket om nätverken som skapas redan under studietiden. Att arbeta som frilansare, dvs. jobba simultant med flera produktioner, har ofta åtminstone delvis sin grund i ekonomiska orsaker. Eftersom den ekonomiska ersättningen inte alltid är tryggad eller självklar på det fria fältet, finner frilansaren sig ofta i situationer var flera osäkra inkomstkällor helt enkelt är tryggare än en osäker.

VAROITUS
Teatterin vapaa kenttä
aiheuttaa köyhyyttä ja vaarantaa
terveytesi. Soveltuu parhaiten alle
40-vuotiaille, perheettömille tai niille,
jotka ovat onnistuneet vakauttamaan
taloutensa muilla keinoilla (perintö,
vakityössä käyvä puoliso, vakavaraiset
vanhemmat). Tai niille, jotka
osaavat olla hyviä köyhiä.
Nautitaan omalla vastuulla.

Figur 3. En satirisk beskrivning av det fria teaterfältet, skrivet i form av en varningsetikett. Publicerad i samband med en anonym kolumntext om livet på det fria teaterfältet. Övers.: "VARNING, Det fria teaterfältet orsakar fattigdom och äventyrar din hälsa. Lämpar sig bäst för under 40-åringar, familjelösa eller för dem som lyckats stabilisera sin ekonomi på andra sätt (arv, fast anställd partner, välbärgade föräldrar). Eller för dem, som är bra på att vara fattiga. Avnjuts på eget ansvar." (Esiteys-lehti, 4/2012)

2.1 Arbetsmarknaden

Som professionell utövare inom kulturbranschen kan man ur arbetsmarknadsperspektiv vara en fri yrkesutövare, frilansare eller företagare. Ofta har samma person flera olika positioner parallellt eller efter varandra inom en kort period. Det är svårt att definiera antalet sysselsatta inom många konst- och kulturbranscher, eftersom arbetet kan utföras tillfälligt, deltid, som biverksamhet eller t.o.m. oavlönat. På grund av detta kan yrkesutövare inte plockas från register eller statistik endast med hjälp av inkomstkällan. Utbildning till branschen kan inte heller utnyttjas som det enda kriteriet, då få kulturfält strikt kräver utbildning och dessutom placerar sig flera med kulturbranschens examen i helt andra arbetsuppgifter eller får sin huvudinkomst därifrån (Statistikcentralen 2014 s. 195–196). Med andra ord är det väldigt svårt att föra exakt statistik över kulturarbetare,

speciellt de oavlönade. I utredningen *Förbättring av betingelserna för professionella grupper på det fria konstfältet* (2011) konstateras det, att personer med en examen i kulturproduktion sysselsätts i huvudsak inom privata eller offentliga sektorn och allra minst inom tredje sektorn (Utbildnings- och kulturministeriet 2011 s. 21). Då kan det antas att många som arbetar med producentuppgifter inom tredje sektorn och fria fältet helt enkelt saknar den nuvarande kulturproducentexamen, eller också att de utbildade arbetar oavlönat eller mot arvoden istället för lön.

I Pääkaupunkiseutu (Helsinki, Espoo, Vantaa, Kauniainen)

Suorittava taso	2 165 € - 2 432 €
Asiantuntijataso	2 827 € - 3 336 €
Vaativa asiantuntija-/johtotaso	3 637 € - 4 288 €

II Muu Suomi

Suorittava taso	2 061 € - 2 316 €
Asiantuntijataso	2 693 € - 3 179 €
Vaativa asiantuntija-/johtotaso	3 295 € - 3 883 €

Figur 4. Lönerekommendation för kulturproducenter 1.4.2016–31.3.2017, utfärdad av Akavan Erityisalat AE r.f. och Taide- ja kulttuurialan ammattijärjestö TAKU r.f. (TAKU 2016)

Minimilönerekommendationen för utbildade kulturproducenter utfärdas årligen av TAKU r.f., fackförbundet för kulturproducenter i Finland. Den rådande lönerekommendationen för producenter verksamma inom huvudstadsregionen varierar mellan 2 165€ och 4 288€ i månaden, och månadslönen baseras på en 37,5h arbetsvecka (TAKU 2016). Lönerekommendationerna är indelade i tre olika nivåer enligt arbetsuppgifternas natur; utförandenivå, expertnivå och krävande expert/chefsnivå; och rekommendationer finns separat för huvudstadsregionen och övriga Finland (se figur 3).

2.2 Vägen till frilansproducent

Som det nämndes i föregående stycke 2.1, är det inte alltid man krävs på specifik utbildning inom kulturbranschen. Detta kanske gäller oftare för konstnärer av olika slag, men det gäller även många uppgifter avsedda för kulturproducenter. Det finns alltså inget rätt tillvägagångssätt att bli producent på det fria fältet, sätten är minst lika många som det finns producenter. Trots detta är en examen i kulturproduktion en mycket bra grund, men räcker sällan ensamt till anställning. I Finland erbjuds utbildning inom kulturproducentskap på högskolenivå vid fyra yrkeshögskolor fördelade på sex stycken olika campus (Studieinfo, 2016), men någon samlad, övergripande statistik över den specifika utbildningsgruppen finns inte att få tag på. Enligt UKM:s utredning utexamineras ca 100 kulturproducenter från yrkeshögskolor i Finland årligen (Utbildnings- och kulturministeriet 2011 s. 21), men siffran har säkerligen minskat sedan dess i och med nedskärningar på studieplatser. Nedan citeras Statistikcentralens siffror över studerande inom hela kulturbranschen i Finland år 2012:

År 2012 var det 9 803 studerande som inledde studier på kulturbranscherna. Av dessa var 5 207 på yrkesutbildning, 2 888 på yrkeshögskoleutbildning och 1 708 på universitetsutbildning. Av de nya studerandena inom kulturbranschen var 68 procent kvinnor, medan kvinnorna utgjorde 54 procent av alla nya studerande. Från kulturbranscherna togs 7 905 examina, vilket är mer än sex procent av alla examina (Statistikcentralen 2014 s. 195).

Dessa siffror innefattar till största delen konstskapande utbildningar, men även administrativt inriktade utbildningar på kulturbranschen, som kulturproducentskap.

I Statistikcentralens artikel om arbetslöshet bland utexaminerade inom humanistiska och konstnärliga ämnen år 2015 uppges 10,2% av kulturproducenter (YH) vara arbetslösa (Statistikcentralen 2016). Detta betyder inte att andelen skulle vara sysslolösa, utan en del av dem kan också arbeta oavlönat inom kulturbranschen. Denna gråzon framkommer inte i statistiken, och är näst intill omöjlig att mäta, men är mycket vanlig speciellt inom det fria fältet. Kulturproducenter som arbetar utomlands representeras inte heller i dessa siffror.

2.3 Passion för kultur

Viljan att bli kulturproducent överlag är en sak, men att välja arbete inom det fria fältet innebär ofta en underliggande passion av något slag för kultur. Det kan handla om en passion och intresse för själva konstformen, för människorna som arbetar inom den eller för arbetsuppgifterna som det medför. Passionen kan styra i mångt och mycket, och kan i vissa fall t.o.m. överstiga grundbehov som vila eller att förtjäna pengar.

Anna-Emilie Lindberg (2014) har i sitt examensarbete om oavlönat arbete tagit upp vilken roll passion kan ha i en kulturproducents yrke. Lindberg poängterar att passionen ändå skiljer sig från konstnärens. Kulturproducenten förhåller sig till sitt arbete främst som ett arbete, medan konstnärens arbete är mer av en livsstil (Lindberg 2014, s. 22–23). På det fria fältet kan denna separering mellan yrkesgrupperna ändå bli diffusare, dels då arbetsuppgifterna kan variera och kastas om, dels för att den konstnärliga friheten är i större fokus. Detta kommer också fram i Lindbergs arbete:

Speciellt på det fria fältet kännetecknas kulturaktörerna av den passion de har för sitt arbete. Man väljer att arbeta med projekt, vilkas innehåll är intressanta och man har passion för. (Lindberg 2014, s. 22–23)

2.4 Utmaningar och hotbilder

Det fria kulturfältet för med sig en del administrativa utmaningar, vilket berör kulturproducenten speciellt mycket. Arbetet utförs ofta på egen hand, och det är inte helt riskfritt om man är i början av sin producentkarriär. Med hjälp av en SWOT-analys (eng. förk. strength, weakness, opportunity, threat) (Cambridge Business English Dictionary 2016) kan man enkelt gestalta interna styrkor och svagheter tillsammans med externa möjligheter och hot, för att sedan kunna utarbeta en strategi som fungerar för en själv (BusinessDictionary, 2016).

<p>STRENGTH</p> <ul style="list-style-type: none"> -chansen att jobba med sin passion -resultaten oftast bättre när man arbetar med projekt man är passionerad av -goda möjligheter till nätverkande -man bestämmer själv sin arbetstid och -plats 	<p>WEAKNESS</p> <ul style="list-style-type: none"> -osäker lön; ersättningen är alltid liten -arbetstiden är obestämd och svår att avgränsa
<p>OPPORTUNITY</p> <ul style="list-style-type: none"> -tidshantering -(konstnärlig) frihet -frihet att välja vad/vem man jobbar med -goda förutsättningar att prova på nya saker 	<p>THREAT</p> <ul style="list-style-type: none"> -tar åt sig för många uppdrag -utbrändhet -knappa resurser -kortsiktighet

Figur 5. SWOT-analys över frilansarbete på det fria fältet (Pada 2016).

De största hoten för en kulturproducent på fria fältet kan vara att man helt enkelt tar åt sig för många jobb, vilket i värsta fall kan leda till utmattning och utbrändhet. Andra potentiella hot är de små resurserna på fältet, och i och med dem en viss kortsiktighet i verksamheten. En del produktioner görs endast en gång, medan andra arbetsgrupper är etablerade och har verkat länge. Gällande sådana produktioner kan den ekonomiska kortsiktigheten eventuellt ha en negativ inverkan på arbetet.

Den ständiga ovissheten och oron över ens privata ekonomi kan också leda till att man tar åt sig uppdrag som ens kompetens egentligen inte räcker till. Det är därför viktigt att känna till sina kunnande och veta hur man ska rama in sina kompetenser. I handboken *Yksin työskentelevän opas* (2013) tar Tiina Torppa fram konkreta situationer och goda exempel på vad som är bra för en frilansare eller ensam arbetande person att komma ihåg i dylika situationer:

- Känn till ditt bästa kunnande, ditt yrke och din specialisering
- Håll hårt i ditt professionella förfarande och gå inte med på allt som ombedes, även om du skulle ha det knapert, utan fördjupa ditt professionella kunnande [...]
- Styr din klient till rätt person/instans. (Torppa 2013, s. 24)

3 INTERVJUER

För att få svar på mina frågor om hur kulturproducenten kan klara sig på fria fältet, har jag intervjuat tre personer som är verksamma producenter inom olika greningar av kulturbranschen. Jag har valt att hålla de intervjuade anonyma för att få undvika stereotypa uppfattningar angående kön och profilering. Ytterligare ville jag undvika förutbestämda föreställningar, med tanke på att det finska kulturfältet är så snävt. Jag träffade två av intervjuobjekten och spelade in våra samtal på band, medan den tredje intervjuade svarade på frågorna per e-post.

Alla tre intervjuade arbetar parallellt med många produktioner, och har gjort det under en längre tid. Två av de intervjuade arbetar inom scenkonst, en är verksam inom film- och animation och en av dem jobbar en hel del inom bildkonst. Samtliga intervjuade är även aktiva evenemangsorganisatörer, gällande såväl festivaler som utställningar och långvariga evenemangsserier med mycket varierande besökarantal. Endast en av de tre intervjuade har utbildning inom kulturproduktion. De två övriga har studerat andra ämnen på universitetsnivå och halkat in på kulturbranschen på andra sätt, och är på så vis självlärda i producentyrket.

Jag har valt intervjuobjekten dels på basen av deras goda rykte på fältet, dels på basen av deras arbetsmängd och dels på basen av deras mångsidiga kompetenser. Undersökningen är kvalitativ, eftersom den behandlar frågor som är svåra att mäta. Jag ville utföra intervjuerna med så låg tröskel som möjligt, och anonymiteten var således också ett villkor för att uppnå så ärliga svar som möjligt. Jag gjorde upp intervjufrågor som kändes relevanta för ämnet, med både öppna och mer specifika frågeställningar (se Bilaga 1.). Eftersom jag strävade efter ett avkopplat samtal med de intervjuade följde jag ändå intervjuobjektets tankegång och höll mina egna frågor mest som diskussionsstöd. Till följande kommer jag gå igenom hurdana svar jag fick på de viktigaste frågorna.

Två av de intervjuade hade svårigheter att definiera det fria fältet exakt. Man kopplade begreppet med dålig eller osäker finansiering, konstnärlig frihet och med arbetsgrupper som skapar högklassig konst. Det väckte även en känsla av orättvisa eftersom de ansåg att finansieringen till stor del påverkar den slutliga nivån av själva produktionen. Med andra ord kan konsten i många fall inte produceras på den nivå som skulle reflektera dess kvalitetsmässiga potential. En av de intervjuade valde till slut att helt enkelt inte definiera det fria fältet alls.

För den tredje intervjuade innebar det fria fältet de yrkesutövare eller de grupper inom scenkonsten som inte åtnjuter statligt bidrag. Samtidigt menade hen att dit ändå räknas många slags organisationer, också arbetsgrupper som inte har något slags 'organisatoriskt grepp'.

”Det fria fältet är i ständigt tumult. Den gemensamma nämnaren är att där konstnärligt sett finns en viss slags kreativ frihet, men man betalar ett högt pris för det. Det är alltså väldigt osäkert finansieringsmässigt. Tyvärr är det ett enda lotteri under bidragsansökningstiderna. Man är tvungen att föreställa sig många olika scenarion... Det är ju pengarna som avgör, på vilka nivåer som går att genomföra. Sen igen är det just i arbetsgrupperna på fria fältet var stora underverk lyckas, med talangfulla proffs. Rättvist är det ju inte.”

”[...] Sen igen har frilansandet och fria fältet inte nödvändigtvis något med varandra att göra. Eftersom det också finns fasta arbetsförhållanden på fria fältet. Eller de, som jag här kallar för institutioner, anställer också frilansare, eller sysselsätter dem rätt mycket.

Gällande frågan om hur man definierar en frilansare, var alla eniga om att en frilansare helt enkelt arbetar med flera projekt eller arbetsgivare på en gång. Dessutom nämndes företagare som en titel förknippat till formen av företag. Det kan alltså konstateras att de intervjuade är överens med den tidigare nämnda definitionen av frilansare i kapitel 1.5. En av de intervjuade poängterade också att frilansare även finns utanför det fria fältet.

I en av intervjuerna kom det fram att det i hens närkrets finns väldigt många frilanskonstnärer, medan producenterna endast till viss del är frilansare. Hen berättade att dessa producenter också arbetar som icke-frilansare i administrativa positioner, eller som production managers och verksamhetsledare. En annan svarade att hen kopplar termen frilansare till 'vem som helst, som arbetar med varierande projekt och vars leve-

bröd är åtminstone till stor del beroende av hur projekten lyckas'. Personen i fråga menade också att 'när man är i den situationen, att man trots erbjudanden inte hinner tänka på nya projekt p.g.a. för mycket jobb, då är man inte längre en frilansare'.

"I sig är det rätt bedrövligt, då jag känner att en stor del av konstskapare och producenter - tja, bland producenterna finns många som inte är frilansare - man är inte en frilansare om man är stadigt kopplad till något, till en grupp som får statsunderstöd beroende på prövning eller till en VOS-teater."

Man förknippade både termerna frilansare och företagare med samma mentalitet, 'att ha många olika grejer på gång', emedan termen företagare visar att man arbetar via någon slags företagsform. Frilansare är man helt enkelt om man inte har fast anställning någonstans och har fler arbets- eller uppdragsgivare.

Alla tre intervjuobjekt svarade att de arbetar med mer eller mindre ett halvt dussin projekt samtidigt just nu, och en av dem menade också att det är för mycket på en gång.

"[...] Sju stycken, varav en är officiell... på sätt och vis, om vi säger så att fem stycken är aktivt igång samtidigt, och det är för mycket."

Då framtiden kom på fråga, förklarade en av de intervjuade hur man på det fria fältet är beroende av de politiska besluten om vart 'pengarna ska läggas'. Dessutom görs det väldigt mycket nedskärningar i bidragen i skrivande stund.

En annan ansåg att situationen alltid ser dålig ut oberoende av årtionde, men poängterade samtidigt att hen nog har jobb nästa år.

Den tredje personen uttryckte en oro över att det utexamineras för många kulturproducenter i dagens läge. Att man i yrkeshögskolorna säljer tankesättet om att vara 'multi-kompetent och kunna rikta in sig till många olika arbetsuppgifter' kan vara vilseledande, eftersom största delen av kulturproducenterna ändå senare kommer att tävla om samma arbetsplatser eller projekt på arbetsmarknaden. Dessutom tävlar också utbildade och självlärd kulturproducenter om samma arbeten, så 'det finns sjukt mycket människor på fältet'.

Frågan om hurudan en lyckad eller framgångsrik kulturproducent är väckte tankar om att man bör vara väldigt medveten om alla strukturer och tillvägagångssätt, hur bran-

schen fungerar. Det ansågs också vara viktigt att ha en ideologisk eller konstnärlig målsättning, eftersom 'arbetsmängden och lönen aldrig kommer att motsvara varandra'. En konkret erfarenhet av hur man kan bli lyckad eller framgångsrik som kulturproducent var för en av de intervjuade att få umgås med mer erfarna och kompetenta branshmänniskor, och på så vis lära sig av deras arbetssätt, erfarenheter och klavertramp.

En av de intervjuade förklarade att man blir en kompetent kulturproducent genom att göra mycket och pröva på olika roller, på olika hierarkinivåer, samt genom att lära sig om olika konstgrenar och olika slags evenemang. På det viset kan man hitta det egna intresseområdet, och samtidigt bli medveten om de arbetsuppgifter som man inte trivs med. Man bör realistiskt lära känna sina styrkor och svagheter. Man kan sedan på basen av detta komplettera sitt kunnande genom att bygga ett personligt nätverk av pålitliga kollegor som kan hjälpa till i ens olika arbeten. Att hålla hårt i tidtabeller och budgetar ansågs också viktigt för att lyckas som kulturproducent.

"[...] man bör vara väldigt medveten om alla strukturer och tillvägagångssätt, hur den här branschen fungerar. Sen borde man verkligen ha något man strävar till, någon konstnärlig målsättning. Eller om det inte är konstnärlig produktion det handlar om, så någon ideologisk grej. Alltså någon slags drive måste det finnas, att man strävar till det och arbetar för det. Och det är egentligen nödvändigt, eftersom arbetsmängden och lönen aldrig kommer att motsvara varandra."

Friheten och intressanta människor ansågs vara fördelar med det fria fältet, medan den ständiga pressen gällande pengar, såväl i arbetet och i privatlivet, var en konkret nackdel. Friheten beskrevs som en möjlighet att inte vara bunden till fasta arbetstimmar och en fysisk arbetsplats. Även efter att ha haft ett jämförelsevis 'vanligt' dagsjobb och dess medföljande förmåner som arbetshälsovård och betald semester, förklarade en av de intervjuade att friheten i slutändan ändå kändes viktigare.

Personlig tidshantering upplevdes, trots den nyss nämnda friheten, som en utmaning och som något man alltid kan förbättra och utveckla. En annan utmaning var förmågan att kunna avgränsa sin arbetsmängd, och våga tacka nej till arbetserbjudanden då man känner att man realistiskt sätt inte kan klarar av att öka sin arbetsbörda. Det poängterades att även om man tackar nej t.o.m. fler gånger till arbetserbjudanden, så fortsätter människor kontakta en på nytt gällande nya arbetserbjudanden. En av de intervjuade ansåg att ett 'nej' inte förstör ens rykte inom branschen, ens på det relativt lilla fria fältet, trots att man ofta stöter på en dylik uppfattning.

”En klar fördel är att jag i princip själv kan bestämma över min tid. Och samtidigt är det det värsta. Jag klarar inte av det. Om jag hade en arbetsgivare vore det självklart att jag inom åtta timmar gör vad jag kan, som människa, och sedan går jag iväg. Eller så arbetar jag övertid och det kompenseras med ledighet eller pengar eller något annat. Det har sina för- och nackdelar. Den största utmaningen jag övar på är hur man kunde lära sig hantera den egna tiden på ett bättre sätt. Och att säga nej, det har jag blivit rätt bra på oberoende hur intressanta projekt det skulle vara så kan jag redan säga ’sorry, nu är jag bunden till det här och gör det, men härligt att ni frågade’. Det var en lång väg dit också. Men det lönar sig att öva på det, och de ringer nog på nytt också. Nackdelen med det fria fältet är att lönerna alltid är små. Jag förstår att pengamängden inte kommer växa, eller den gör det, men väldigt långsamt. Men för att komma upp till de ’normala’ månadsinkomsterna på +3000 får man göra otroligt mycket mer jobb än den som sitter där i institutionen.”

Vid den oundvikliga frågan om de intervjuades löner och arvoden alls motsvarar arbetsmängden, var svaren slutligen rätt homogena. Samtliga upplevde helt klart, att summan pengar de betalas för sina arbeten inte motsvarar de timmar och insatser de utför. Samtidigt var de alla medvetna om att det högst antagligen är likadant för de flesta andra som befinner sig i en liknande position på fria fältet. De intervjuade kunde placera sig i förhållande till producenter på icke-fria fältet, men också argumentera för varför de trots löneklyftan befinner sig just där de är. Det var underförstått, att det knappast finns någon producent på det fria fältet som skulle komma upp till minimilönerekommendationerna (se kapitel 2.1).

“[...] Man lever fortfarande i ett stadium var man gör något sådant här, liksom för framtidens skull. Uppoffringar och utvecklingsarbete.”

“Om jag hade gått en tradenombildning eller något motsvarande, och arbetade på den kommersiella sidan, då vore lönen där säkert dubbelt så stor. Men allt är så relativt, jag skulle inte heller vilja vara där någonstans i någon bank.”

“Jag uppskattar mer de där två tusen euron för ett tvåmånadersprojekt, än en trippelt större summa förtjänad från den kommersiella branschen. Det, att man skapar något nytt, är en belöning i sig, vilket säkerligen vem som helst i den här branschen skulle säga.”

4 RESULTAT OCH DISKUSSION

4.1 Kulturproducenten på det fria fältet

Intervjumaterialet jag samlade in kändes givande och digert, jag kände igen mig i de flesta svaren från de intervjuade. Valen av intervjuobjekt lyckades bra, eftersom jag hade valt både utbildade och självlärda mångsysslare verksamma inom fria fältet, dvs.

precis det område jag var intresserad av. Trots att de intervjuade hade olika bakgrund och arbetade inom olika konstgreningar fick jag en hel del homogena svar och åsikter från dem. Detta tycker jag är intressant att märka efter att ha läst utredningen *Vapaan Kentän Jäljillä* av Anu Oinaala & Vilja Ruokolainen (2013), var de ställer två väldigt talande frågor: ”Finns det något mer än finansieringen som skiljer det fria fältet från statligt understödda organisationer? Har aktörerna på det fria fältet något annat gemensamt än osäker finansiering?” (Oinaala & Ruokolainen, s. 9). Med tanke på hur många gånger det under intervjuerna lades vikt vid att prova på olika sorters produktioner, konstformer och roller för att lyckas som producent, kan det konstateras att det självklart finns skillnader. Kulturproducentens arbete kan i ett nötskal kännas likadant oberoende innehåll, vilket det i viss mån också är, men den inställningen upplever jag inte att vara hemskt långlivad åtminstone på det fria fältet. Fördelen här jämfört med det icke-fria fältet är att tröskeln för att prova på nya saker och roller är märkvärdigt lägre. Det som ändå är bra att tänka på, är att inte ta åt sig en arbetsuppgift som man inte är kompetent för, som det nämndes i avsnitt 2.4. Detta är samtidigt aningen motstridigt, med tanke på att man för det mesta lär sig kulturproducentens uppgifter bäst genom att prova på och göra dem i praktiken, medan det ändå är riskabelt för ens professionalitet att ta åt sig mer än man slutligen klarar av. Nya kompetenser bör således uppnås med stöd av andra, t.ex. genom att först agera assistent åt en mer erfaren person med för en själv obekanta arbetsuppgifter, som också en av de intervjuade ansåg mest lärorikt.

Utgående från de svar jag fått i intervjuerna spelar passionen för branschen en stor roll i den dagliga orken, och jag tog personligen särskilt mycket fasta på ett av svaren: att ’man bör ha en ideologisk eller konstnärlig målsättning i sitt arbete, eftersom arbetsmängden och lönen aldrig kommer motsvara varandra’. Själv relaterar jag starkt till den här viljan att genomföra något nytt och unikt, vad det än krävs, trots att man är mycket medveten om den icke-existerande ersättningen. Drivkraften väger tyngst när det kommer till konstnärlig ambition, och i bästa fall florerar den just på det fria fältet.

De allra konkretaste svaren på själva forskningsfrågan tydde på att kulturproducenten helt enkelt måste vara väldigt duktig på tidshantering för att lyckas på bästa sätt. Det gäller att schemalägga såväl arbetsuppgifterna i sig, som arbetet och ens personliga tid. Det kom tydligt fram i intervjuerna att avgränsningen mellan fritid och arbetstid är en av

de svåraste bitarna att behärska på det fria fältet, eftersom arbetstiderna är minst sagt okonventionella och avvikande.

4.2 Analys och slutsatser

Utgångsläget i detta arbete var att undersöka hur en frilansande kulturproducent på det fria fältet kan klara av en utmanande vardag med flera parallella produktioner. Materialet jag använde för den teoretiska biten gav mig ny kunskap om branschens strukturer, och en mer omfattande helhetsbild än jag hade tidigare. Detta hjälpte mig att formulera frågor till intervjuerna, och inspirerade även att sätta sig djupare in i strukturerna. Jag märker i efterhand att jag kunde ha gjort en något grundligare infosökning för att få ytterligare infallsvinklar och grund för mina påståenden. Genom de kvalitativa intervjuerna fick jag många nya tankeställare inom ämnet, och även bekräftelser på hur det verkligen ser ut och fungerar på det fria fältet. Några entydiga svar på min ursprungliga forskningsfråga var det ändå svårt att avläsa, eftersom ämnet är mångfacetterat och kanske svårt att formulera eller t.o.m. problematisera för vissa. Det som jag själv ansåg vara ett problem från början, var svårt att förstå för en av de intervjuade, vilket jag inte hade tagit tillräckligt mycket i beaktande. Mina intervjufrågor kan således ha varit delvis för ledande, eller för otydliga med tanke på forskningsfrågan. Trots detta har jag ändå fått fram vilka de centrala utmaningarna kan vara, och bekräftat en hel del användbara verktyg för den frilansande kulturproducenten på fria fältet.

Den främsta insikten jag kom fram till genom detta arbete, är att det finns väldigt lite bestämmelser, skydd och information om kulturproducentens roll(er) på det fria fältet. Det har gjorts undersökningar och publikationer gällande det fria fältet, men dessa fokuserar sig främst på konstnärerna, de skapande personerna inom branschen. Resultaten är givetvis svåra att mäta på det fria konstfältet, och krävande att få tag på eftersom det dels handlar om väldigt personliga kretsar och ofta intima arbetsförhållanden, dels eftersom det inte nödvändigtvis finns någon penningtrafik eller skriftliga avtal att gå efter i materialinsamlingen. Jag upplever att det vore viktigt för kulturproducenternas eget

bästa att kommande utredningar gällande det fria konstfältet skulle täcka även deras yrkesgrupp, för att få en ännu mer koherent helhetsbild av fältet.

Det fria fältet har alltid fått klara sig med knappa resurser, men i och med att producenterna hela tiden blir flera och förhoppningsvis kulturpolitiskt engagerade under den stundande VOS-reformen, hoppas jag att det skulle blåsa nya vindar i finansieringsstrukturena. Det är långsamma beslut och stora stenblock som ska sättas i rullning, men redan små reformer kan utgöra relativt stora skillnader för små aktörer. Inte allra minst för kulturproducenten själv.

KÄLLOR

- 3.8.1992/730, *Teater- och orkesterlag*. FINLEX, senast uppdaterad 25.4.2014.
Tillgänglig: <http://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/1992/19920730> Hämtad: 18.12.2016
- 27.7.2001/688, *Statsunderstödslag*. FINLEX, senast uppdaterad 18.9.2015. Tillgänglig:
<https://www.finlex.fi/sv/laki/ajantasa/2001/20010688> Hämtad: 18.12.2016
- BusinessDictionary. 2016. Tillgänglig:
<http://www.businessdictionary.com/definition/SWOT-analysis.html> Hämtad: 19.12.2016
- Cambridge Business English Dictionary. 2016, Cambridge University Press.
Tillgänglig: <http://dictionary.cambridge.org/dictionary/english/swot> Hämtad: 19.12.2016
- Encyclopædia Britannica. 1998, Computing, Multitasking. Tillgänglig:
<https://global.britannica.com/technology/multitasking> Hämtad: 18.12.2016
- Esitys-lehti. 2012, Terveisiä vapaalta kentältä, *Esitys-lehti*, nr 4/2012. Tillgänglig:
<http://esitys.todellisuus.fi/terveysia-vapaalta-kentalta/> Hämtad: 19.11.2016
- Friman Terhi & Komi Tiina. 2010, *Keikkatyöläisen sosiaaliturvaopas*, Teatteri- ja Mediatyöntekijät ry, Suomen Journalistiliitto ry, Suomen freelance-journalistit ry, Suomen Näyttelijäliitto ry, Suomen Muusikkojen liitto ry, Freelanceammattiosasto FAO ry. Tillgänglig:
<http://taku.fi/files/621/SOSIAALITURVAOPAS2010UUSIN.pdf> Hämtad: 14.11.2016, 9–11 s.
- Kulttuuritilasto 2013. 2014, Helsinki. Statistikcentralen, 195–196 s. Tillgänglig:
http://www.stat.fi/tup/julkaisut/tiedostot/julkaisuluettelo/yklt_klt_201300_2014_1_0376_net.pdf Hämtad: 18.12.2016
- Kulttuurituottajan vähimmäispalkkasuositus 1.4.2016 – 31.3.2017*. Akavas specialorganisationer AE r.f & Fackorganisationen för konst- och kultursektorn TAKU r.f. Tillgänglig:
http://taku.fi/files/993/TAKU_tuottajan_palkkasuositus_2016.pdf Hämtad: 17.12.2016
- KUPOLA – Kulttuuripolitiikka ja tuottajan lakitieto. Senast uppdaterad: 6.5.2016
Suomen kulttuuripolitiikka. *Yhteiskunnan toimintasektorit*. Tillgänglig:
<https://kupolahumak.wordpress.com/> Hämtad: 12.11.2016
- Lindberg, Anna-Emelie. 2014, *Will work for free – En kvalitativ undersökning om den oavlönade kulturproducenten*, Helsinki: Yrkehögskolan Arcada, Utbildningsprogrammet i kulturproducentkap, Examensarbete, 22–23 s.

- Merriam-Webster. 2016, Multitasking. Tillgänglig: <https://www.merriam-webster.com/dictionary/multitasking> Hämtad: 18.12.2016
- Oinaala, Anu & Ruokolainen, Vilja. 2013, *Vapaan kentän jäljillä. Tutkimus teatterin, tanssin, sirkuksen sekä performanssi- ja esitystaiteen vapaasta kentästä*, Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissäätiö CUPORE, nr 20, Tillgänglig: <http://www.cupore.fi/documents/VapaanKentanJaljilla.pdf> Hämtad: 12.11.2016, 8–9 s.
- Ruusuvirta Minna & Saukkonen Pasi. 2015, Taiteen ja kulttuurin kolmas sektori. I: I. Heiskanen, A. Kangas & R. Mitchell. 2015, *Taiteen ja kulttuurin kentät: Perusrakenteet, hallinta ja lainsäädäntö*, Helsinki. Tietosanoma Oy, 354–355 s.
- Statistikcentralen. 2016, Tilastot, Työssäkäynti, 2015, Työttömien taustat, Humanistisen ja taiteen alan tutkinnon suorittaneista työttömänä 19 000 vuonna 2015. Tillgänglig: http://www.stat.fi/til/tyokay/2015/03/tyokay_2015_03_2016-12-09_tie_001_fi.html Hämtad: 18.12.2016
- Studieinfo. 2016, sökord: kulturproducentenskap (yh) Utbildningsstyrelsen & Undervisnings- och kulturministeriet. Tillgänglig: <http://studieinfo.fi/wp/sv/> Hämtad: 20.12.2016
- Torppa, Tiina. 2013, *Yksin työskentelevän opas*, Helsinki. Talentum Media Oy, s. 12, 24 .
- Undervisnings- och kulturministeriet. 2011, *Förbättring av betingelserna för professionella grupper på det fria konstfältet*, Helsingfors: Undervisnings- och kulturministeriets arbetsgruppspromemorior och utredningar 2011, nr 14, Undervisnings- och kulturministeriet, s. 21 Tillgänglig: <http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2011/liitteet/OKMtr14.pdf> Hämtad: 20.12.2016

BILAGOR

Bilaga 1. Intervjufrågorna på finska

1. Miten määrittelisit vapaan kentän?
2. Miten määrittelisit freelancerin (esim. toiminimi vai ei)?
3. Kuinka kauan olet vaikuttanut alalla?
4. Kuinka monen tuotannon parissa työskentelet tällä hetkellä?
5. Kuinka monen tuotannon parissa olet työskennellyt yhteensä viimeisen 12 kk aikana?
6. Kuvaile toimenkuvaasi/kuviasi näissä tuotannoissa, eroavatko ne toisistaan?
7. Kuvaile työhistoriaasi kulttuurialalla (esim. jatkuvasti useampi proggis käynnissä)?
8. Työskenteletkö paljon yksin? Jos kyllä, minkälaisena koet työskentelytavan?
9. Missä teet useimmiten töitä?
10. Ovatko työskentelytapasi muuttuneet vuosien aikana?
11. Vastaako palkka/palkkio/korvaus työpanostasi?
12. Hyviä / huonoja puolia vapaassa kentässä ja/tai freelancerina olemisesta?
13. Mikä työssäsi on haastavinta?
14. Mitä tuottajan työ pitää sisällään sinun mielestäsi/määrittele?
15. Miten määrittelisit hyvän/onnistuneen kulttuurituottajan (ja miten sellaiseksi tulee)?
16. Miltä tulevaisuus näyttää, sinulle henkilökohtaisesti ja myös alan näkökulmasta?